

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. januar 2015
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Rebekka Høj-Jørgensen
Sagsnr.: 2014-0030-2789
Dok.: 1395655

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 191 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Esben Haugland

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 191 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om der i nogen af de tolv politikredse sker henlæggelse af efterforskning af tyverisager på baggrund af et beløbsmæssigt kriterium, forstået på den måde at beløbet kan fungere som ét ud af flere kriterier, og såfremt dette er tilfældet, vil ministeren da oplyse, hvilke beløbsgrænser der er tale om, og hvilken holdning ministeren har til, at der findes sådanne beløbsgrænser?”

Svar:

1. Som det fremgår af besvarelsen af 11. november 2014 af spørgsmål nr. 1616 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, har jeg en meget klar forventning om, at politiet håndterer alle henvendelser på en ordentlig måde, og at det sker ud fra en samlet, politifaglig vurdering – uanset sagens værdi.

Som det ligeledes fremgår af besvarelsen, har Rigspolitiet over for Justitsministeriet oplyst, at der ikke i nogen af de 12 politikredse sker henlæggelse alene på baggrund af beløbsmæssige kriterier. Og som det fremgår af nedenstående udtalelse fra Rigspolitiet, indgår der heller ikke i øvrigt beløbsgrænser i politikredsenes vurdering af, hvorvidt en sag skal henlægges.

Af den nævnte besvarelse af spørgsmål nr. 1616 (Alm. del) fra Retsudvalget fremgår bl.a. også, at Københavns Politi for så vidt angår anmeldelser af navnlig tyverisager opererer med en vejledende beløbsgrænse til brug for afgørelsen af, *hvem* der skal håndtere en indgået anmeldelse, hvilket jeg ikke finder betænkeligt.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra alle landets politikredse med undtagelse af Københavns Politi, idet der for så vidt angår denne politikreds henvises til Justitsministeriets besvarelse af 30. september 2014 af spørgsmål nr. 1361 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg samt Justitsministeriets besvarelse af 11. november 2014 af spørgsmål nr. 1616 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Som det ligeledes fremgår af besvarelsen af 11. november 2014 af spørgsmål nr. 1616 (Alm. del) fra Folketinget Retsud-

valg, sker der ikke i nogen af de 12 politikredse henlæggelse af sager alene på baggrund af beløbsmæssige kriterier.

Rigspolitiet kan på baggrund af den fornyede høring supplerende oplyse, at ingen af de 11 hørte politikredse har fastsat en beløbsgrænse i relation til den efterforskningsmæssige behandling af tyverisager, ligesom beløbsgrænser ikke indgår som en del af flere kriterier, ved beslutningen om hvorvidt en sag skal henlægges. Der foretages således i alle kredse en konkret vurdering af, hvorvidt den enkelte sag ses at rumme efterforskningsmuligheder, der kan føre til en opklaring af sagen.

Vedrørende den generelle anvendelse af retsplejelovens § 749 har Rigsadvokaten bemærket følgende: ”Anmeldelser om strafbare forhold indgives til politiet, og politiet iværksætter herefter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige. Det står i retsplejelovens § 742.

Det fremgår af retsplejelovens § 749, stk. 1, at politiet afviser en indgivet anmeldelse, hvis der ikke er grundlag for at indlede efterforskning. Efter retsplejelovens § 749, stk. 2, kan politiet endvidere indstille efterforskningen, hvis der ikke er grundlag for at fortsætte en påbegyndt efterforskning, og hvis der ikke har været rejst sigtelse.

Dette indebærer, at politiet ikke skal iværksætte efterforskning i anledning af samtlige modtagne anmeldelser. En politianmeldelse kan således afvises, hvis der ikke er grundlag for at indlede en efterforskning, jf. § 749, stk. 1, f.eks. fordi det fremgår af anmeldelsen, at det anmeldte forhold ikke er strafbart. Andre omstændigheder kan også begrunde en afvisning. Politiet skal i hver enkelt sag foretage en konkret vurdering af anmeldelsen, herunder om det ud fra de foreliggende efterforskningsmuligheder er realistisk, at en efterforskning vil kunne føre til opklaring af sagen og sigtelse af en eller flere personer.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at der i den forbindelse efter omstændighederne også kan lægges en vis vægt på, om sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller sagsbehandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, der i givet fald kan forventes idømt. For så vidt angår tilfælde, hvor der er rejst sigtelse mod en eller flere personer, fremgår det udtrykkeligt af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, om mulighederne for at opgive påtale. Hvis der således er tale om et relativt mindre alvorligt forhold, hvor der i givet fald alene kan forventes idømt en forholdsvis mild sanktion, kan det ved vurderingen indgå, om sagen kan forventes opklaret med en efterforskningsindsats, der står i rimeligt forhold til sagens karakter og alvor. Det indebærer eksempelvis, at der i sager om tyveri kan lægges vægt på værdien af de

formodede stjalne effekter, når omfanget af sagens alvor skal vurderes. Der er imidlertid i alle tilfælde tale om en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder, herunder af efterforskningsmulighederne i sagen, og der kan i den forbindelse ikke træffes afgørelse alene ud fra f.eks. faste beløbsgrænser.”